HİÇLİĞİN ORTASI

Nevin Koçoğlu

I

“Sonra acı geri geldi”
Yerleşti kemiklerime
Sen kötülüğe aitsin- dedi uzaktaki
Devrildi gökyüzünün dağları
Nefesini tuttu İpek ağacı
“Söz suskunlukla birleşti
Dindi sözün titreyişi”

Sessizce beklediğim sunak çukuru
Söyle Dünya geçecek mi?

Çekildi odamdan yasemin kokusu
Gözlerimden yeni ayın ışığı
Mehlican değdi yüzüme
Kurudu ağaçların özsuyu

Derin havanda dövüldü yüksük otu
Göğsümde değirmenin iniltisi

Mavi çiçek, rüzgâr çanı kırılırken sesledi:

Unutma beni!

Üzerime kapattığım Gözyaşı Odası
Söyle Dünya geçecek mi?

hachhouzouck.com

II

“Ben ruhumu arkada bıraktım”
Sırtımı bahçendeki Huş ağacına yasladım
Mantomun düğmeleri açık, nemli rüzgâr göğsümü
selâmlıyor ve saçlarımı

Ben bir Reyhan annesiyim estikçe kokusu savrulan
Konuş, susma konuş
Söyle bir yaranın gölgesinde herkesin kendine ağladığını.

Kırlangıçotu
Çobançantası

Açamadığım attarlar kapısı
Söyle dünya geçecek mi?

bachibouzouck.com

III

Geçen nisanda öğrendim ben defne yaprağının kalbi
derinden kestiğini, yeşil bir tacın en ölümcül silah
olduğunu, varlığımın yansımadan ibaretliğini,
gölgesizliğimi.

O zaman çürüdü tüm çiçeklerin tohumları
Duymadım yabani otların kollarımı okşayışını
Parmaklarım arasındaki çam iğnesini
Tenime çarpan Garbi yelini

Şimdi bahçemdeki tek şey, çakırdikeni!

Yer açıldı sonra, zaman durdu
Buza kesti evim
Usulca içime çekildim
Yolunun tozunu tabanlarımdan sildim
Solgun bir belirginlikle oturdum affedilmenin kıyısına
Başımı göğsüme gömdüm.

Dedi ki kırık kanadımı saran melek, dilini bilmediğim oda:
Taş atılmadan da öldürülür insan sözün darağacında!

Bu defa benim söyleyen:

Unut beni!

Eski köprü
Geceye karışan Tiber

Sant'Angelo'yu koruyan melekler
Söyleyin Dünya geçecek mi?

(Kuğu Kardinalinin Ölümü, Favori Yay., 1.b, Ankara-2020)

bachibouzouck.com